І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: BArcly 7-5337
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 4. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 10-го СІЧНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 10, 1967 No. 4. VOL. LXXIV.

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок, 9-го січня, 1966

В АМЕРИЦІ

КОМІСІЯ АМЕРИКАНСЬКОГО ПРАВНИЧОГО Товариства рекомендує змінити Конституцію в тому напрямку, щоб президента вибирали всі виборці, а не самі електори, як це діється тепер. Сподіваються, що всі 123,000 членів на зборах своїх делегатів в лютому місяці схвалять цю пропозицію, яку прийняла Комісія, складена зі знавців Конституції. В політичних колах стверджують, що в Конгресі є поважне число конгресменів і сенаторів, які є за те, щоб президента ЗДА вибирали безпосередньо виборці, а не електори. Цей проєкт підтримує і голова Сенатської Підкомісії в справах конституційних поправок сенатор Бирч Бей.

„АМЕРИКАНСЬКІ ВОЯКИ допомагають оборонити волю і незалежність в'єтнамського народу" — заявив нюйоркський кардинал Френсіс Спеллман, вернувшися з тритижневої подорожі на Далекий Схід, в тому і до Південного В'єтнаму. Кардинал Спеллман заявив журналістам на летовищі в Ню Йорку, що американські вояки, морські піхотинці, летуни й моряки так гаряче бажають миру, як і всі люди у вільному світі. Але вони рішені продовжувати війну, поки не здобудуть миру, основаного на справедливості. Перемога американців, казав Кардинал, не означає завоювання Північного В'єтнаму.

РОБЕРТ Ф. КЕННЕДІ РОБИТЬ останні зусилля, щоб врятувати старий будинок Метрополітальної Опери в Ню Йорку. Сенатор демократ Кеннеді разом із сенатором республіканцем Джекобом Джевітсом мають внести законопроєкт в Сенаті в справі рятування цього історичного будинку, який мав би служити культурним цілям не тільки нюйоркської Метрополії, але цілим ЗДА. Фірма Кістонс купила площу під старою оперою, яку мають зруйнувати і поставити 40-поверхову будівлю на приватні бюра. Кеннеді старається, щоб фірма не почала розбирати стару оперу, поки Конґрес не вирішить цієї справи.

У ВІВТОРОК 10-ГО СІЧНЯ появиться перша частина книжки Вілліяма Менчестера під заголовком „Смерть Президента" в журналі „Лук". В цій частині останні події, що попередили вбивство Лі Гарві Освалдом президента Джана Ф. Кеннеді. Автор описує ненависть до Президента в стейті Тексас, недокладні поліційні зарядження в справі безпеки. Менчестер докладніше змальовує вбивцю Освалда, який мав непорозуміння з жінкою Мариною. Автор згадує і про взаємини між Президентом і віце-президентом Линдоном Б. Джансоном напередодні злочину в дні 22-го листопада 1963-го року.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТИ припинив карні кроки проти Джудіт Каплон в Брукліні, яка в 1949 році була оскаржена в шпигунстві в користь СССР і як працівник Департаменту Справедливости, мала викрасти тайні документи та передати їх представникові СССР. Її були тоді засудили до кари в'язниці, але вона внесла апеляцію, яку вищий апеляційний суд узглянив, бо Суд дістав був докази про її вину незаконним способом — за допомогою телефонічних підслухів. Правники дивуються, чому Департамент Справедливости аж тепер зліквідував цю справу, повідомивши про це підсудну.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ВИГОЛОСИВ під час урочистої Богослужби в дні латинського свята Трьох Королів 6 січня ц. р. велику промову, звернену головно на адресу Комуністичного Китаю. В той день припали теж 40-ві роковини висвячення перших китайських єпископів та 20-ті роковини встановлення католицької китайської єрархії. Молитви під час Богослужби відправлено в мовах китайській, в'єтнамській, корейській, японській і інших. Тепер на китайському суходолі нема ніодної католицької парафії, місії ані школи. Папа запрошував теперішніх володарів Китаю до „розмов про мир" та запевняв, що Апостольська Столиця ніколи не була ворожою китайському народові.

АМБАСАДОРИ ЗДА И КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ У ВАРШАВІ ДОМОВИЛИСЬ щодо передачі американським властям 48 китайських рибалок, що їх американський воєнний корабель врятував під час сильного шторму в затоці Тонкіну 3 і 4 грудня мин. року. Тих китайських рибалок, що їх великий човен перевернувся під час шторму, перевезуть до Гонґ Конґу під опікою Американського Червоного Хреста й передадуть Китайському Червоному Хрестові. Не вдалося врятувати китайського рибальського човна, який затонув.

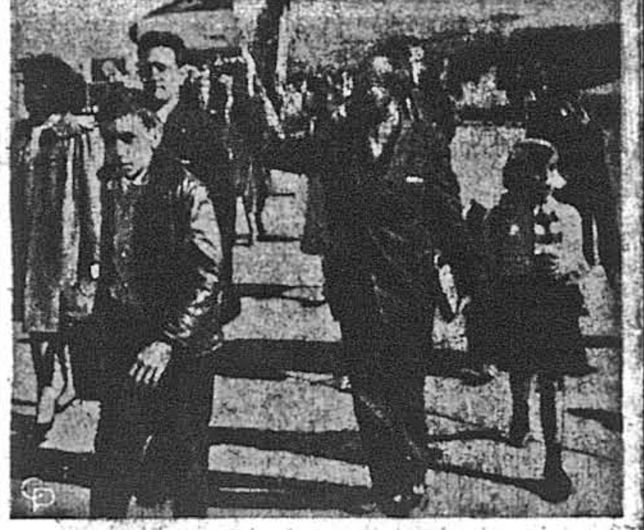
КОМПАРТІЯ СССР ПРОГОЛОСИЛА в усіх часописах і через радіо обширну заяву з нагоди започаткування року, в якому будуть святковані 50-ті роковини жовтневої революції. У тій заяві совєтські проводирі запевняють, що „марксизм - ленінізм" доказав свою живучість і що всякі „псевдореволюційні фрази і доґми" збанкрутують. Большевицькі проводирі твердять, що компартія СССР була і є провідником комуністичного руху і таврує знову „розбивацькі затії" — недвозначно вказуючи на Пейпінґ.

„КУЛЬТУРНА РЕВОЛЮЦІЯ" В КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАЇ ПЕРЕТВОРЮЄТЬСЯ в громадянську війну. Червоногвардійці добавили до листи ворогів Мао Тсе-тунґа нового шефа пропаґанди, віце - прем'єра Тао Чу, а також самого прем'єра Чу Ен-лая. Аґресивність „червоногвардійців" провокує щораз більший спротив. Японська преса твердить, що місто Нанкінґ опановане противниками „червоногвардійців". У Пейпінґу признано офіційно, що в останніх днях у сутичках з „контрреволюціонерами" згинуло 54 осіб і 900 було ранених. Залізнична комунікація між різними центрами перервана.

БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГАРОЛД ВІЛЬСОН ПЕРЕВІВ зміни у своєму уряді по лінії „відмолодження" його. Зменшено число членів уряду з 23-ох до 21. Введено до міністерства закордонних справ нових керівників справ Америки й Середнього Сходу, як також взаємин з Европейською Економічною Спільнотою, до якої Британія старається ввійти.

ПРЕМ'ЄР ДАНІЇ ЄНС ОТТО КРАҐ ДОРАДЖУВАВ полякам під час своєї кількаденної візити у Польщі позбутися „давнього і зрозумілого" недовір'я до Німеччини та прислухатися до „нових сиґналів", які чують з Бонну. Данський прем'єр буцім-то переконував провідників комуністичної Польщі, щоб вони брали поважно і прихильно примирливі жести збоку нового західньо - німецького міністра закордонних справ Віллі Бради, але — твердить преса — Ґомулка і його кумпани далі не довіряють німцям і спираються на приязні з Москвою та політиці поділу Німеччини.

ПОЧИНАТИМУТЬ НОВЕ ЖИТТЯ

Група американських громадян, репатрійованих з комуністичної Куби до ЗДА. Прибули вони в останніх днях грудня через Мехіко до Ню Орлінсу в Луїзіяні.

Президент виголосить звернення про Стан Унії у вівторок 10-го січня

Вашинґтон. — Першу сесію 90-го Конґресу відкриють у вівторок 10-го січня і тоді ж Президент Джансон виголосить своє звернення про Стан Унії о год. 9.30 ввечері до обидвох Палат Конґресу. Сподіваються, що в зверненні Президента не буде більшого числа важливих законопроєктів, як про це говорив кілька днів тому провідник більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд. Новий Конґрес, на думку цього сенатора, мав би доповнити й змінити деякі закони, які приняв 89-ий Конґрес в роках 1964-1966. Промову Президента будуть передавати через радіові й телевізійні стації для населення цієї країни. В політичних колах передбачають, що 90-ий Конґрес холодно поставиться до плянів Уряду нав'язати тіснішу співпрацю з державами комуністичного европейського бльоку, що є під впливом СССР. Цей холод Конґресу в цій ділянці спричинений тим, що війна у В'єтнамі кидає тінь на тісніші зв'язки з комуністичними країнами. Про цю справу говорив Президент Джансон ще в жовтні 1966 року. Сподіваються, що Уряд мав би внести відповідні пропозиції в справі полегші торгівлі з комуністичними европейськими державами, але і уряд і Конґрес передбачають, що важко буде схвалити ці законопроєкти, коли поглибилося напруження між комуністичним світом, внаслідок війни у В'єтнамі.

Юдолл підтримує плян збільшити видатки на роблення штучних дощів

Вашинґтон. — Секретар внутрішніх справ Стюарт Л. Юдолл опублікував плян, згідно з яким Федеральний Уряд має збільшити витрати на те, щоб можна було спричиняти штучні опади та збільшувати водні запаси цієї країни. В цьогорічному бюджеті, який скінчиться 30 червня 1967 р., на цю ціль призначено тільки $3.75 мільйона. До 1975-го року могли б відбутися в цій ділянці коло 50-ох нових проєктів. Річні витрати на цю ціль мали б виносити пересічно річно коло $350 мільйонів. В першому новому фінансовому році, який почнеться 1-го липня 1967 р., мали б витратити на цю ціль $300 мільйонів. Ціллю цих експериментів є те, щоб цю справу посунути вперед із теперішніх дослідних проб так, щоб була практична користь для рільництва та промислу. Юдолл пише в своєму пляні, що науковці й техніки виявили своїми дотеперішніми пробами, що можна буде спричиняти більшу скількість опадів. І тому треба, щоб можна було використати ці наукові спроможності та збільшити запаси води в цій країні. Юдолл сказав: „Знаємо, що можемо щось зробити в цій ділянці, і знаємо також, що мусимо працювати в цій ділянці".

У Вашинґтоні й Сайґоні надії на мир — Ганой не змінив свого становища

Сайґон. — Південно-в'єтнамський прем'єр Нґуєн Као Кі заявив, що він кожної хвилини готов зустрінутися з північно-в'єтнамським прем'єром Фамом Ван Данґом на невтральному терені. Водночас, південно-в'єтнамський уряд злагіднив пресову цензуру і південно-в'єтнамські газети почали свобідніше писати про так звану мирову офензиву генерального секретаря ОН У Танта, Папи Павла VI і британського міністра закордонних справ Джорджа Бравна. Ця зміна настроїв південно-в'єтнамських керівних кол, ще недавно рішуче відкидали думку про переговори з комуністами й будь-які поступки їм, відповідають настроям у Вашинґтоні, які вбачають деяку зміну становища Північного В'єтнаму в справі війни-миру у В'єтнамі. Проте північно-в'єтнамський пів - офіційний представник у Парижі Маі Ван Бо заявив, що північно-в'єтнамський уряд „призадумається" над американськими пропозиціями щодо мирових переговорів щойно тоді, коли Америка „остаточно і беззастережно" припинить бомбардування Північного В'єтнаму. Це становище перечить становищу американських військових і політичних кол, що припинення бомбардування Північного В'єтнаму може прийти тільки після того, як комуністи з свого боку заявлять, що вони з свого боку теж зроблять певні воєнні поступки. Також друге інтерв'ю, що його північно-в'єтнамський прем'єр Фам Ван Донґ уділив 6 ц. м. представникові „Ню Йорк Таймсу" Гаррісонові Селсбері, потверджує давнє становище комуністів: названий північно-в'єтнамський прем'єр переконаний, що Америка програла свою дотеперішню кампанію у В'єтнамі та що остаточно програє її і що тому єдиним виходом для неї є відкликати геть свої збройні сили з Південного В'єтнаму та дозволити „розв'язати" в'єтнамську проблему по лінії програми комуністичного Фронту Національного Визволення, себто — з'єднання В'єтнаму під комуністичним правлінням.

Французькі комуністи прославляють де Ґолля за його підхід до В'єтнаму

Париж. — Французька комуністична партія закінчила в неділю 8 січня ц.р. свій 18-ий конґрес низкою резолюцій, в яких, між іншими, прославляється президента де Ґолля за його становище в справі війни у В'єтнамі. Як відомо, де Ґолль в усіх своїх дотеперішніх публічних заявах в цій справі приписував вину у В'єтнамській війні тільки Америці, ні словом не згадував про вину комуністів, та „дораджував" Америці відкликати свої збройні сили з В'єтнаму. Крім того, комуністи з признанням висловились про покращання урядом де Ґолля взаємин Франції з Москвою. Зрештою, французькі комуністи одверто заявились по стороні Москви і проти Комуністичного Китаю та висловились за скликання по змозі якнайшвидше нового світового збіговища комуністів в справі внутрішньо-комуністичних спорів. Конґрес французьких комуністів проходив у бадьорому настрої з уваги на їхній пакт з некомуністичними партіями французької лівиці щодо спільного виборчого бльоку: у березні цього року відбудуться у Франції парляментарні вибори. Той виборчий пакт вивів французьких комуністів з їх дотеперішньої політичної ізоляції.

У Торонті відбудеться З'їзд СУМ Канади

Торонто. — Як повідомила Крайова Управа Спілки Української Молоді Канади, тут відбудеться в днях 3-5-го лютого 14 Крайовий З'їзд, в Українському Домі при вулиці Крісті, ч. 83-85. Ще в п'ятницю ввечорі відбудуться передз'їздові наради. Учасники з'їзду заслухають звітів з діяльности СУМ Канади за минулу каденцію та виберуть нові керівні органи Спілки, а також делеґатів від СУМ Канади на наступний Світовий Конґрес СУМ. В суботу увечорі в Українському Домі відбудеться бенкет і товариська забава для учасників з'їзду і гостей. З'їзд закінчить свою працю в неділю звідомленням Резолюційної комісії та схваленням резолюцій. Тепер головою Крайової Управи СУМ Канади є д-р М. Гута, а секретарем КУ мґр. Т. Волошин.

НЕХАЙ ВИФЛЕЄМСЬКА ПРАВДА ЗАВЖДИ БЛЕСТИТЬ НА ДОРОЗІ НАШОГО ЖИТТЯ...

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ МИТРОПОЛИТА УКРАЇНСЬКОЇСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ ВПРЕОСВ. АМВРОЗІЯ СЕНИШИНА УКРАЇНЦЯМ ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ

Вашинґтон. — Митрополит Української Католицької Церкви в ЗДА ВПреосв. Амвросій Сенишин передав через „Голос Америки" таке різдвяносвяточне привітання українцям за залізною заслоною:

Дорогі в Христі Браття і Сестри на Україні і поза Україною сущі! З американського міста Філядельфії, де народилась свобода, через радіо - станцію „Голос Америки", вітаю вас нашим християнським українським звичаєм: „Христос Раждається!"

Празник Різдва Христового має для нас велике значення. Тисяч дев'ятсот-шістдесят - шості роковини приходу Ісуса Христа на цю землю, пригадують нам не тільки милі спомини з минулих літ, коли ми засідами до Святої Вечері і святкували Різдвяні свята з дорогими нам особами, але також ті роковини підкреслюють велику правду, що без Христа нема Різдвяних свят. Без Христа і Його праведних законів не буде справедливого правопорядку у світі. Цей брак правопорядку дуже болюче відчуває увесь світ, а зокрема український нарід.

Здавалося б, що сьогодні, коли людське вчення в ділянках хемії, фізики, медицини, електрики та в інших галузях науки дійшло до високого ступеня, одначе друга сторона людської медалі вказує, що людство загубилося в духовій пустелі й опинилося над безоднею морального банкрутства. І тут саме трагедія модерної людини. Хоч вона така велика своїми осягами і ніколи в історії людства не посідала такого великого знання, як сьогодні, але одночасно людина модерних часів ніколи не стояла так близько до духової загибелі, як в наших часах.

Причин до цієї духової розгублености є багато. Найголовніша причина — це очевидний і незаперечний факт, що багато людей зі своїми провідниками задалеко відійшли від Вифлеємської Правди, від Бога і не хотять бачити своїх помилок, ані не хотять завернути з трагічного шляху. Туга за правдою, за справедливістю, за добром, за красою завмирає в людських серцях. Багато людей створили своїх божків і не хотять стати лицем до Божої Правди. Це одна з багатьох причин, що люди не можуть зблизитися до Ісуса Христа. Тут можна повторити слова св. Амвросія: „Той, що шукає правди у злому намірі, той ніколи не буде гідний її пізнати, той ніколи її не знайде". Ірод також розпитував про Вифлеємську Правду, Ісуса Христа, вдаючи навіть покірного, хотів буцім то поклонитися Христові. Правди він не шукав, тільки допускався злочинів, щоб забезпечити собі царський престіл, навіть за ціну життя Христового. Тому він не міг знайти дороги до Вифлеємської Правди.

Шлях до Вифлеємської Правди є тільки один. Це дорога, якою йшли три мудреці зі Сходу до Вифлеємського вертепу, це стежки на Вифлеємських полях, якими поспішали убогі пастирі до ясел. Це шлях Пречистої Діви Марії, це шлях всіх Божих угодників та Христових ісповідників, які в наших часах не боялися терпіти за Вифлеємську Правду. Тому нехай Вифлеємська Правда завжди блистить на дорозі вашого життя і супроводжує вас ближче до Бога.

Пам'ятайте, дорогі в Христі Браття і Сестри, що в людській історії державні системи багато разів змінялися зі своїми провідниками та стільки разів змінялися їх обманчиві доктрини, а Правда Вифлеємська завжди ясніла і буде блестіти на віки вічні.

Хоч вороги Христової Церкви й українського народу загарбали все майно, хоч вимордували мільйони українців, але не можуть загасити світла Вифлеємської Правди у Ваших душах, якщо ви самі не допустите безбожної темряви у ваші душі. Не дозволяйте, щоб Христові вороги затемнювали вам Вифлеємську Правду безбожницькою пропаґандою. Допоможіть нашій українській молоді пізнати Вифлеємську Правду не тільки словами, але й прикладним християнським життям. Нехай Син Божий буде для вас дороговказом до кращої будучности і вічної щасливости.

Христос Рождається —
Славіть Його!

РОЗГОРТАЄТЬСЯ ТРИРІЧНА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ З МЕТОЮ ЗБІЛЬШИТИ ЙОГО ЧЛЕНСТВО ДО 100,000 В ЙОГО 75-РІЧЧЯ

ПІДВИЩЕНІ НАГОРОДИ, ПІДНЕСЕНІ ДИВІДЕНДИ И ІНШІ КОРИСТІ ДЛЯ ЧЛЕНІВ И ЇХ ОРГАНІЗАТОРІВ

Джерзі Сиrі. — З головної канцелярії УНСоюзу інформують, що ще заки підведено підсумки минулорічної кампанії за дальшийріст цієї найбільшої української установи у вільнім світі, вже розпочалася нова кампанія і перші членські заяви вже почали напливати на рахунок цього нового року.

Уже інформовано про цілоденні наради Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, що відбулися під самий кінець минулого року, 29 грудня, на яких схвалено проголосити нову трирічну кампанію за повний й більший за всі часи розвиток й розбудову УНСоюзу, з імпозантною метою: здобути 24.000 нових членів, яких потрібно на те, щоб піднести теперішній стан членів УНСоюзу, який виносить вісімдесятсім з половиною тисяч, до рівних сто тисяч! В першому році цієї трирічної кампанії преліміновано придбати 7.000 членів, в наступному 8.000, а в останньому, ювілейному 1969 році, коли УНСоюзові сповниться 75 років існування, — 9.000 членів. Чиста надвижка вже цього, поточного року повинна піднести число членів УНСоюзу бодай да 90.000, а два останні роки, з яких перший є також ювілейно-союзовим, бо в ньому буде 75 років „Свободі", повинні принести стільки, щоб давня мрія союзових діячів: стотисячне членство стало дійсністю. Щоб влегшити це неабияке, навіть на союзові відносини, завдання, Екзекутива УНСоюзу схвалила заклик до свого членства й до своїх Відділів, який вже був проголошений, а водночас схвалила цілий ряд нагород і різних користей, як для новопридбаних членів, так і для тих, що їх до УНСоюзу присднали.

Поміж винагородами для організаторів членів в першу чергу треба назвати піднесення до 10 долярів грошової винагороди від кожного нового члена, який забезпечився одною зі звичайних забезпеченевих грамот на суму тисячі долярів. Якщо організатор придбає впродовж одного календарного кварталу 15 до 24 членів, дістане за кожного члена на три доляри більше, тобто по 13 долярів, а коли число зорганізованих членів в одному кварталі буде виносити 25 або більше, нагорода за одного члена винесе повних 15 долярів! Хоч УНСоюз ріс досі й дальше розвивається головно завдяки громадські відданости його діячів, то високі грошеві винагороди безсумніву допоможуть збільшити кількість організаторів членів, а вслід за цим й число нових членів УНСоюзу.

Ці грошеві винагороди за кожного члена не є единою можливою нагородою для їх організаторів. Три організатори, які зорганізують найбільше членів, можуть здобути три грошеві премії в поважній висоті 250. 150 і 100 долярів. Також за придбання 50 членів вцілому 1967 році, організатор дістає право безплатного побуту на Союзівці впродовж одного тижня, а при сто членах на два тижні і т. д.

Найуспішніша організаторка-жінка і найуспішніший організатор- студент, одержать крім цих всіх нагород також безплатний примірник Англомовної Енциклопедії Українознавства. Крім цих нагород є ще ряд почесних нагород, як членство в Клюбі Почесних Союзовців, почесні дубові й металеві плякети тощо.

Не тільки організатори членів, але також самі новозорганізовані члени, діставши за найдешевшу ціну найкращі роди забезпечення в майже необмеженій висоті (УНСоюз видає забезпечення навіть на сто тисяч долярів) користатимуть з ряду цінних користей. Дивіденда УНСоюзу щорічно зростає і під цю пору є одною з найвищих, які колибудь виплачувала якабудь американська асекураційна компанія. Крім цього, старші віком члени одержують дивіденду у висоті трьо, шістьох, дев'ятьох а навіть 12-тимісячної вкладки, тому на ділі мають забезпечення зовсім безплатно. До того вони одержують безплатно щоденник „Свободу" й безплатний побут на Союзівці впродовж одного місяця кожного року. На бажання, члени можуть жити на Союзівці весь рік за міні-

(Закінчення на стор. 3-ій)

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ДРУГА ЧАСТИНА ПРАЦІ „ЗВИЧАЇ НАШОГО НАРОДУ"

Мюнхен. — У мюнхенському „Українському Видавництві" появилася друга частина праці відомого українського етнографа Олекси Воропая п. н. „Звичаї нашого народу". Охоплює цей другий, 442-сторінковий том літні й осінні народно-календарні звичаї й окремий довший розділ трактує про український народний одяг. Перший том цієї праці був виданий в „Українському Видавництві" ще в 1958 році й охоплював народно-календарні звичаї зимового та весняного циклів.

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКИЙ ВІДДІЛ ОМУА ВИДАВ 5-ий ЗБІРНИК „НОТАТКИ З МИСТЕЦТВВА"

Філядельфія. — Накладом місцевого Відділу Об'єднання Мистців Українців в Америці появився з датою листопада 1966 року п'ятий збірник неперіодичного видання „Нотатки з мистецтва". На зміст цього багато ілюстрованого збірника зложилися статті відомих українських еміґраційних мистецтвознавців і мистців: Олекси Повстенка, Святослава Гординського, Михайла Дмитренка, Петра Меґика, Володимира Поповича, Северина Борачка, Василя Дорошенка. Доповнює усі ці матеріяли хроніка українського і світового мистецького життя, як також із діяльности філядельфійського Відділу ОМУА. Появляються збірники „Нотатки з мистецтва" за редакцією колеґії, в склад якої входять: П. Андрусів, М. Дмитренко, В. Дорошенко, П. Меґик, С. Рожок та М. Струтинська.

НОВА КНИЖКА ІВАНА МАНИЛА

Ню Йорк. — У видавництві Об'єднання Українських Письменників „Волосожар" вийшла збірка віршів поета і байкаря Івана Манила п. н. „Україна сама..." До збірки увійшли поезії, гуморески, байки, балади і дружні літературні жарти. Сторінок 48. І. Манило готує до друку ще збірку гуморесок, байок, епіграмів та пародій п. н. „Меч Святослава".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сити і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Облудна „охорона"

Безупинне і безоглядне нищення московським комуністичним режимом в Україні пам'яток української історії та культури, злочинне ставлення до питань охорони цих пам'яток викликали останнім часом широку хвилю обурення і протестів з усіх закутин України, з усіх тих місцевостей, де на очах українців свідомо занедбувалося й плюндрувалося скарби української національної культури. За майже 50 років свого існування большевицька влада не кивнула й пальцем, щоб належно поставити державну охорону цих пам'яток. Тільки минулого року, коли терпеливість українського громадянства в УССР почала вриватися, за почином режимних чинників заініційовано створення — нібито на громадських засадах — республіканського „Українського Добровільного Товариства Охорони Пам'ятників Історії та Культури". Через півтора року після виявлення такої дозволеної компартійними чинниками ініціятиви відбувся, врешті, в днях 20 і 21 грудня 1966 р. установчий з'їзд цього товариства.

Надіслане цьому з'їздові привітання від Центрального Комітету Комуністичної Партії України, виголошені на його нарадах доповіді та промови можуть бути ще одним яскравим доказом, на яких мотивах засновується піклування режиму справами охорони пам'яток історії та культури українського народу і для яких цілей цей режим хоче використати створене за його почином товариство. У привітанні ЦК КПУ підкреслено, що товариство створюється „з метою активного сприяння державній охороні скарбів національної культури", і що його завданням, крім „пропаґанди історико-мистецьких знань", має бути „популяризація здобутків комуністичного будівництва" і „виховання радянських людей в дусі радянського патріотизму та інтернаціоналізму". Ще виразніше говорив на з'їзді головний доповідач проф. К. Дубина — директор Інституту історії АН УССР — той, хто виконує з доручення компартії партійну контролю над усіма істориками і їх працею в УССР. З накресленої ним програми діяльности цього „добровільного" товариства виходить, що „крім охорони, вивчення і пропаґанди вже існуючих пам'ятників... члени товариства мають брати участь у спорудженні нових пам'ятників, які відображатимуть пафос комуністичного будівництва, героїку наших днів". В тому „дусі", розвинулися й інші виступи та постанови цього установчого з'їзду. „Особлива увага, — пише київська „Літературна Україна" з 23 грудня 1966 року, — зверталась на необхідність охорони, впорядкування і будівництва пам'ятників, що відбивають перемогу великої жовтневої соціялістичної революції, пафос комуністичного будівництва, боротьбу радянського (не українського! — ред.) народу за свободу і незалежність нашої Батьківщини" — тобто Совєтського Союзу!

Наведені цитати доводять виразно, в якому напрямі піде діяльність новозаснованого — на 49-му році совєтської влади в Україні! — „Українського Добровільного Товариства Охорони Пам'ятників Історії та Культури", що його очолив експонент компартії, названий вище проф. К. Дубина. Справжні пам'ятники і скарби української історії й культури будуть занедбуватися й нищитися так, як це було досі, і в разі потреби будуть спалюватися — так само, як спалено в травні 1964 р. сотки тисяч українiки й документів українського відродження в державній бібліотеці Академії Наук в Києві. Натомість уся увага й піклування будуть звернені на пам'ятники поневолення України — такі, як комплекс Полтавської битви, і головно на пам'ятки й документи большевицької окупації України в 1919-20 роках. Буде ще й так, що за байдужість чи й тільки неувагу до цього роду „пам'яток неволі" Москва каратиме українців як зрадників, сепаратистів, шовіністів. Щождо пропаґанди, яку має вести товариство, то вона буде проводитися з виразною метою виховати з українських дітей — безбатченків, а то й яничарів.

Справжня охорона пам'ятників історії і культури буде в Україні тоді, коли український народ буде сам господарем своєї землі і своїх скарбів, коли українці могтимуть вобідно, без будь-якого постороннього тиску вирішати, що належить до скарбниці їхньої історії і культури, а що ні.

Ярослав Курдидик

ЗМІНИ У В'ЄТНАМІ

У зв'язку з бомбардуванням столиці Північного В'єтнаму Ганою, появилися з міродайних мілітарних кругів вістки, що це нібито була перша спроба, яка мала приспішити кінець війни за допомогою пресії, примусивши Го Чі Міна повірити, що ЗДА для осягнення цієї цілі готові застосувати найбільш ефектовні засоби навіть у так званих недоторкальних зонах. Крім того, мілітарна ситуація настільки вже „устабілізувалась", що, маючи подостатком не лише людської сили з високою бойовою мораллю, але й технічних засобів, війну можна вести на таких тактичних умовинах, які до певної міри накидає Північний В'єтнам.

Однак, усі доступні інформації вказують на те, що не зважаючи на „перевтому", яка позначається по обидвох воюючих сторонах, зокрема в посиленій дезерції з відділів В'єтконґу і південнов'єтнамської армії, противники плянують довгу, затяжну війну. Воєнні коментатори набирають переконання, що В'єтконґ перегруповує свої сили на центральній, малодоступній височині і будує там менші, але краще вивінувані бази. Тим часом американці розбудовують вздовж морського побережжя свої чимраз більші й краще охоронювані бази.

Американська розвідка стверджує, що до цього часу тактика В'єтконґу була „мішаною": в залежності від обставин він творив т. зв. „більші й глибші фронти", особливо тоді, коли діяв на спілку з реґулярними частинами північнов'єтнамської армії, або переводив наскоки, стосуючи стару партизанську тактику: „Вдар якнайдошкульніше і тікай". Тепер виходить, що В'єтконґ вирішив перейти виключно на „москітову тактику" — робити малі, але часті випади з невеликих, важко доступних баз, куди після кожної бойової операції можна повернутись, щоб відпочити і поповнити свої засоби.

Не зважаючи на постійне бомбардування „головних шляхів постачання", комуністичні партизани завжди мають подостатку зброї та амуніції і своїми рухливими невеличкими відділами постійно тримають американців у повному бойовому поготівлі, що не лише втомлює, а й притуплює чуйність....

Останні досить оптимістичні заяви, що їх висловили головний командувач, генерал Вестморленд, амбасадор Кебот Ладж, секретар оборони МекНамара і державний секретар Раск, фахівці у Пентаґоні називають „початком нового початку", бож не можна багато чого сподіватися від „обмеженої війни", яку ведеться не з ясною ціллю скорої вигри, в яку не включається всіх можливих засобів.

На основі найбільші раціональної оцінки можна вважати, що у В'єтнамі зайшли основні зміни. Американцям вдалося перетривати важку мілітарну кризу: їх ніхто й ніде не посунув з тих „центрів", які вони зайняли були від самого початку; тепер американці за допомогою переважаючих бойових і технічних засобів розбудували їх на неприступні фортеці.

Свої позиції ЗДА вдержують не лише в Південному В'єтнамі, але й на всьому азійському обширі.

В 1853 - 1854 роках, коли адмірал М. Перрі заякорив свої бойові кораблі у японських пристанях, Америка провела криваву війну проти Японії, захищаючи посередньо свої інтереси в Азії. З тієї самої причини лилася американська кров в Кореї, де ЗДА здержували комуністичну аґресію, і В'єтнам є тільки продовженням оборонної політики того континенту. З тих самих причин ЗДА обороняють Формозу і з 18 іншими азійськими державами мають угоду про взаємну оборону.

Канадійський коментатор із В'єтнаму Ф. Ферріс твердить, що війна у В'єтнамі має „два зовсім відмінні обличчя": зовнішнє, доступне кожному, яке передусім дискутується, насвітлюється, у відношенні до якого займається менш чи більш слушне становище, і друге обличчя, „внутрішнє", політичні і мілітарні компоненти якого теж відомі, але їх з якимсь дивним завзяттям промовчується. Це називає Ферріс „двоторовістю політики ЗДА".

І тому дивним видається факт, що, з одного боку, ЗДА докладають всіх можливих зусиль, щоб „не дразнити" СССР, не псувати наладнаних з ним „якнайкращих взаємовідносин", — а з другого боку Москва доставляє щораз більше зброї та військового виряду до Північного В'єтнаму. Останнім часом доставлено туди коло 100 найновішого типу літаків - винищувачів МІГ і велику кількість протилітакових ракет та зеніток, і американські бойові літаки, щоб обминути дії совєтських ракет, мусять знижуватися до 1500 стіп, представляючи собою водночас найкращу ціль для ворожих зеніток.

Є вістки, що під час останніх налетів на Ганой, метою яких було знищення радарової системи, загинуло багато совєтських вояків і техніків. Цим і пояснюється той лемент, що його зчинили большевики на терені ОН і в усій своїй пропаґанді для закордону.

Генерал Б. І. Шрівер, найкращий знавець нуклеарних і балістичних ракет, твердить, що в майбутньому керовані з землі сателіти будуть вивінувані в атомову зброю. Москва нахваляється, що вона вже має такі сателіти.

Американські вчені вияснюють правдивість цих нахвалянь. Ген. Шрівер заявляє, що коли наші вороги мають такого роду зброю, ми теж мусимо негайно приступити до її продукції, без огляду на кошти війни у В'єтнамі.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Володимир Жила

ПІД ВРАЖЕННЯМ МЮНХЕНУ

(Репортаж з двомісячного побуту в українському середовищі Мюнхену)

(4)

Організації молоді

Український Мюнхен має дві молодечі організації: Пласт і СУМ.

Найбільші пластові осередки в Німеччині знаходяться в Мюнхені, Штуттґарті й Новому Ульмі. Союз Українських Пластунів у Німеччині є членом Конференції Українських Пластових Організацій і членом Німецького Пластового Бунду, а через Бунд членом Світового Пластового Бюра.

Кожного літа Пласт влаштовує в Кеніґсдорфі під Мюнхеном табір, в якому беруть участь пластуни також з Франції, Бельгії і Австрії. Цього року було там 160 пластунів і пластунок у відділах новачок, юначок, новаків і юнаків. Тривав він 21 день.

Головою Крайової Пластової Старшини є пластун-сеньйор Дам'ян Пеленський, який зі своєю дружиною Ольгою віддає багато часу для виховання молоді.

Крайову Управу СУМ'у очолює п. Степан Костюк. В Мюнхені виходить під редакцією п. В. Леника сумівський журнал „Авангард", адміністрація якого знаходиться в Бельгії. Осередок СУМ'у в Мюнхені є активною організацією, що гуртує поважні кадри молоді.

Допомогові організації

У Мюнхені є цілий ряд українських допомогових організацій. Тут діє Европейське Представництво ЗУАДК на чолі з директором Михайлом Рудком і секретаркою доц. інж. Оксаною Дучимінською. Вліті це представництво виготовляло заяви на воєнні відшкодування, що мали бути подані німецькому урядові до 30-го вересня. Крім того воно займається розшуками поручителів для бідних українських родин в Европі. Заможні українські родини в Америці й в Канаді повинні відгукнутися на заклики представництва й взяти під свою опіку українські родини, які неспроможні себе утримати.

Поважною справою для представництва є доростаюча молодь, яка мусить здобути фах, щоб могти згодом влаштуватися в житті.

Представництво не має достатніх фондів на широку допомогову акцію: 250 долярів, що їх воно отримує від централі ЗУАДК, рішуче замало. Також Женева на цей рік признала лише пів етапу на еміґраційного референта.

Однак, не зважаючи на матеріяльні труднощі, представництво веде широку працю серед наших людей і користується повагою серед тих міжнародних організацій, що діють на території Мюнхену.

В Мюнхені діють Українська Медично - Харитативна Служба, колись Червоний Хрест, яку очолює проф. д-р Ярослав Гинилевич, та Союз Українців Воєнних Інвалідів (СУВІ), Головну Управу якої після IX з'їзду очолює й далі полк. Микола Стечишин. Союз має під своєю опікою 280 осіб, з того числа 209 воєнних інвалідів, 49 старців та хворих колишніх вояків і 22 вдови по інвалідах і колишніх вояках. Союз об'єднує інвалідів всіх українських армій і діє на засадах членства. Місячна допомога, яку він дає, порівняно невелика, від 10 до 20 німецьких марок, які висилається потребуючим кожних чотири місяці. Полк. Стечишин, не зважаючи на свої 75 років, працює віддано і радіє, що має можливість допомагати українським воякам, інвалідам та їх родинам завдяки фондам, що їх головно дістає від Суспільної Служби Комбатантів у ЗДА.

На території Мюнхену діє також Представництво КоДУС, яке очолюють інж. Дам'ян Пеленський і інж. Гр. Комаринський. Вони допомагають українському студентству, а останнього літа прийшли з допомогою і курсантам українознавства при Українському Вільному Університеті.

Політичні й громадські організації

У Мюнхені діє цілий ряд українських політичних і громадських організацій. Тут приміщується Виконний Орган УНРади, тут живуть і працюють виконуючий обов'язки голови УНРади проф. інж. С. Довгаль, заступник голови Виконного Органу інж. Дмитро Андрієвський, який керує сектором преси й інформації, виконуючий обов'язки Президента УНР в екзилі п. Микола Лівицький та інші визначні діячі УНРади.

В Мюнхені знаходиться Бюро АБН, яке веде широку антикомуністичну акцію серед вільних народів світу. Представники АБН недавно брали участь в Міжнародній Антикомуністичній Конференції Оборони Християнської Культури в Лісбоні, в Португалії, та в Конференції Антикомуністичної Ліґи Азійських Народів в Сеулі, в Кореї. АБН веде широку протестаційну акцію на міжнародному форумі проти арештів і переслідувань українських письменників і діячів культури на Україні. АБН підготовляє по більших містах Німеччини публічні збори з метою підкреслити солідарність української еміґрації з боротьбою, що проходить на території України, і вказати світові, що український народ рішуче відкидає комуністичне поневолення. Бюро АБН відвідують визначні антикомуністичні діячі, як, наприклад, арґентинець Апелес Е. Маркез, японський професор Юітсу Кітаока, генеральний секретар японської Антикомуністичної Ліґи, який заступає інтереси АБН в Японії, проф. Роналд Ґоше, відомий французький публіцист, який пише книжку „Історія спротиву в СССР". Керівником Пресового бюра АБН є мґр Слава Стецько, а головою Організаційної комісії д-р Ц. Покорни, який заступає в АБН словаків.

В Мюнхені діють Український Християнський Рух (УХР), що його очолює проф. Гнат Мартинець, Об'єднання Українських Жінок в Німеччині, Головну Управу якого очолює пані Люба Чайковська, а Мюнхенський Відділ п-ні Оля Штайнер, та Об'єднання Ветеранів Української Галицької Армії на чолі з проф. Степаном Шахом.

Українські мистецькі сили

У Мюнхені живе ціла низка українських мистців, письменників, поетів, літературознавців, композиторів, співаків.

Скульптор Григорій Крук має тут свою мистецьку студію, що здобула нашому маєстрові велике признання в німецькому мистецькому світі. В Мюнхені діє Інститут Літератури ім. Михайла Ореста. Тут живуть такі українські поети й письменники: Ростислав Єндик, Панас Феденко, Франц Коваль, Петро Кізко, Іванна Чорнобривець і Емма Андієвська. З літературознавців працюють тут проф. Юрій Бойко, ред. Іван Кошелівець, доц. Олександра Сулима - Блохина, з композиторів і дириґентів — Остап Бобикевич, вокальний композитор, автор понад 130 пісень для хорів, сольових пісень для сопрано, тенора й баритона, як також „Української рапсодії" — фортепіяновий твір, який свого часу з великим успіхом виконували піяністки Галина Коваль в Европі й Ірина Гаврилюк в Америці.

(Продовження буде)

Роман С. Голіят

ГЕНЕРАЛІЦІЯ ЗДА

У маґазині „Ню Йорк Таймс" з 18 грудня Вілліям Г. Гонан у своїй розвідці п. н. „Зустріч з генералами" подав огляд збройних сил ЗДА з деякими своїми поясненнями - коментарями.

Під цю пору, — пише В. Гоган, — ЗДА мають: 487 генералів в армії, 432 в летунстві, 75 — в морській піхоті і 30 адміралів у морській воєнній фльоті. Це той генеральський склад, який керує всіма збройнимзи силами ЗДА.

У 1954 році проф. Яновіч, з'ясовуючи політичне наставлення генералів, ствердив, що 5% із них визначили себе як „ліберали", а 68% — „трохи на консервативному боці". Віровизнанево: протестанти займають від 81 до 91%. Великий відсоток є масонами. Всім відомий контрадмірал Гаймен Г. Ріковер є єдиним жидом. Гоман підкреслює, що військова служба ніколи не захоплювала більшої частини кадрових офіцерів - жидів.

Згідно з Конституцією ЗДА, Президент може промувати вояка на генерала, але цю номінацію має ще апробувати Сенат.

89% генералів — ґрадуанти військових академій.

Переважно номінацію на генерала отримують „протеґовані" — сини визначних старих родин, головно тих, які записані золотими буквами на сторінках історії ЗДА. В останніх часах національні меншини здобувають в цій справі деякі впливи.

Річна платня генерала починається від 20.000 дол. Та коли порівняти цю платню з річним заробітком пересічного купця, то вона не захоплює. Навіть власник „кенді стору" річно заробляє понад 20.000 дол., не наражаючи свого життя на щоденну небезпеку.

Згідно з актом 1958 р. та з моментом заприсяження секретаря оборони МекНамари в 1961 році, цивільну владу, в руках якої знаходиться Департамент Оборони, в значній мірі поширено. Стратеґію війни у В'єтнамі опрацьовує Бюро оборони у Вашинґтоні, а не полководці в тій країні. Ясна річ, ґенерали мають великий дорадчий голос.

ГОЛОС ЧИТАЧА

„УКРАЇНСЬКИЙ ПІКАССО" І „НАШ БОБ ГОП"

Переглядаючи з зацікавленням „Свободу" з 21 грудня 1966 р. і зупинившись на мистецьких новинах з Союзівки, прочитала я під одною світлиною на стор. 6: „Український Пікассо" — маестро Л. Гуцалюк при праці.

Кілька місяців тому мала я нагоду чути вдруге нашого прекрасного письменника - гумориста М. Понеділка, якого представлено зібраним слухачам як „нашого Боба Гопа".

І стало мені дуже прикро і сумно. Обидва наші мистці є своєрідні, їх творчість випливає з їхніх особистих темпераментів, переконань, прагнень, і, коли вони своїми творами знайшли дорогу до наших сердець, то це тому, що їх творчість має особливу для нас вартість.

Що означають такі порівняння, як „український Пікассо" і „наш Боб Гоп"? Чи може цим ми думаємо підвищити вартість наших мистців?

Якщо так, то, в моєму розумінні ми робимо нашим мистцям моральну кривду не лише тим, що виявляємо незрозуміння різниці між мистецькою творчістю Гуцалюка та Пікассо і гумором Боба Гопа та Понеділка, але й тим, що не цілком певні вартости, яку має творчість українського мистця.

Стараймося зрозуміти творчість наших мистців, хоч вони може цього й не очікують — бож творять з внутрішньої потреби, а не для того, щоб нам подобатися! Коли їх мистецтво „щось нам каже", нас збагачує, то даймо їм це відчути вже як не матеріяльно, то хоч пошаною і теплою вдячністю.

„Український Пікассо" і „наш Боб Гоп" не існують — є маляр Гуцалюк і письменник Понеділок — це те, чим вони напевно лише хочуть бути.

Дарія Городиська

ПРО „ПРИЗАБУТЕ РІЗДВО"

Прочитавши „Призабуте Різдво" („Свобода" ч. 239), я зрозумів, чому „замериканізувався".

Цей спомин пригадав мені Різдво 1944-го року в Калі, в Східній Німеччині, де я перебув цілий рік за колючими дротами разом з воєннополоненими французами, бельгійцями, італійцями і варшавськими повстанцями. Моєю провиною як семилітнього хлопця було те, що я належав до „гіршої раси".

Пригадався мені також 1948 рік у Міттенвальді, де я захворів на бронхіт через те, що мої черевики були діряві. Виходить, що для декого ІРО мало черевики, які можна було виміняти за горіхи та яблука, а для мене не мало.

Христос Рождається!

Богдан Стець

МОСКОВСЬКУ МОВУ ПОЧИНАЮТЬ З САМОГО САМОГО ПУП'ЯНКА

У зв'язку з новою постановою Москви про школу голова комісії шкільної освіти в Україні О. Маркушевич дав інтерв'ю в „Радянській Україні" з 8 грудня 1966 року.

На запитання, як будується новий курс десятирічної освіти, О. Маркушевич відповів. „Ми пропонуємо починати предметне викладання російської мови з четвертої кляси". Мотивує це він тим, що „саме в цьому віці школярі найкраще сприймають нове, запам'ятовують".

Нові навчальні пляни та програми, крім російської мови, мають значно більше годин на виробниче навчання, машинопис, стенографію і технічне креслення, тобто готування практичних робітників та службовців.

МОГИЛА НЕВІДОМОГО СОЛДАТА БІЛЯ КРЕМЛЮ

Як повідомляє „Радянська Україна" з 24 листопада, біля Кремля, в Олександрівському саду поховали останки невідомого солдата, який „віддав життя, захищаючи столицю нашої батьківщини — Москву".

9 травня 1967 року там запалять „вічний вогонь".

Ярослав Зубаль

В ЛІСІ НАСАМОТІ

Була гостра зима, снігу насипало на півметра, а й мороз тиснув здорово, це було під Йорданські Свята. Ранком ще порошком дрібним сніг перепадував, коли то лиси люблять виходити і мишкувати по лісі. Так казали старі мисливці і про це можна було не раз переконатися в часі полювань.

Дрімав сосновий бір серед такої тишини, що здається чути биття власного серця і в вухах неначе дзвонить. В такий блаженний час, серед царства лісової тиші, що впливає так на уяву, як чудова казка, хочеться бути в лісі самому на розмові з ним, подивляти його красу і розуміти її.

Вже сонце дещо піднялося, сніг перестав падати, тож беру рушницю і добре одягнений рушаю далеко в лісові простори.

Зразу йду доріжкою, слідом, що його зробив лісник, йдучи ранком на обхід. Та далі входжу вже в густий сосновий молодняк, що вгинається під тягаром снігу; зеленого майже нічого не видно, все в сніжно-білій шаті; сам собі вже пробиваю дорогу в глибокому снігу, місцями навіяло й по пояс. Та я радо поборюю труднощі дороги, бо прямую до місця, де потік в'ється закрутами серед лісу і де сподіваюся мати добру пригоду і несподіванку. Бо весь чар мисливства полягає на несподіваних і непередбачених пригодах. Хочемо побачити чи стрінути одне, а трапляється щось зовсім інше. Входжу в старий бір і вже бачу здалеку яругу, в якій пропливає певно замерзлий потік; та не все замерзло, бо є затишні, теплі місця, де вода пробивається з-під льоду і там саме можуть бути дикі качки, що перенеслися з-над ріки Сяну, де після морозних вітрів замерзли всі місця, де по заливах і затишних закрутах ріки люблять бути качки. Мусить бути найменше 15 ст. морозу і це для мене добра нагода заполювати на них. Це трапляється рідко і треба з цього користати.

Виходжу на невисокий горбок і любуюся красою зимової природи; тут, здалека від людей, абсолютна тиша, лише часом навислий сніг зсунеться з гілки і шерехне, а гілка вже без тягару випростується і наглим рухом двигнеться вгору; це добре завважує пильне мисливське око. Через лінію у високих підскоках пробивається зайчик, він знає, куди йому дорога, він мусить добре берегтися перед хижим оком лиса. Десь у верховітті сосон цвіркотять дрібні пташини; такий веселий їх цвіркіт, якби й не було морозу і негоди в лісі.

А сніг іскриться тисяччю самоцвітів на сніжному покривалі. Та час іти на місце призначення, а йти треба дуже обережно, щоб не сполошити качок; вони так дуже чуйні і мають пильного сторожа між собою, що зорить на всі сторони!

Поволі йду хильцем, мушу ховатися поза кущі і дерева і довго триває моє зближення до того місця, місцями мушу припадати аж до землі і йти на колінах. Та вкінці я на місці. Випростовуюся і на моїх очах небачена ніколи дивовижа! Не зірвалися з жахливим криком качки, а щось дуже велике злітає передімною. З дива не можу здобутися на щось рішучого, а те величезне поволі зникає вже в гущині лісу, що доходить до самого берега. Поволі догадуюся, що це було: це ж великий птах-яструб пірвав качура і з ним відлетів. Я міг мати подвійну добичу за одним стрілом, та все вже пропало.

Я кинувся в гущину, куди полетіла та дивовижна пара, але все надаремне, жадного сліду не було.

Дикі качки налітали на ліс малими групками, по кілька чи найвище кільканадцять і я все мріяв про те, щоб було їх сотня або й більше. І раз трапилася така нагода; прибігає до мене задиханий мій помічник у мисливських справах, Ярош, званий „Пташником" і голосить, що маса качок є на річці, зовсім недалеко; хапаю без думки рушницю й біжу. Це місце, де річка закручує свій біг, у глибокому яру, але на відкритому терені серед поля недалеко лісу. Треба підходити дуже обережно, зразу я критий і йду на увесь ріст, але яких сто метрів перед тим місцем, мушу йти хильцем, а далі й на колінах, тягнучи за собою рушницю, що мене ніколи не заводила. Доповзую майже до самого краю узбережжя і стаю сміливо та бачу таке: кількасот качок з диким вереском зривається з води, беру на приціл з думкою зробити бодай два дублети, або й краще. Тягну за спуст і о, диво! Замість оглушливого гуку лише зловісний, слабенький стук! В рушниці немає нічого, вона хоч така справна — та без патронів нічого не зробиш; я в поспіху і з утіхи, забув взяти з собою повні кишені набоїв. Здесперований, махаю в безнадії рукою, мій Ярош теж, здивований, що я не стріляв до такої маси качок, бо така нагода траплялася раз на десять років! Та трудно — постановляю на майбутнє бути більше кмітливим і брати справи на холодно!

Скоро трапляється мала нагода; вечоріє в лісі, по праці беру рушницю (і повні кишені патронів!) і йду недалеко, де малий спад на річці, що не замерзає взимі. Обережно висуваюся з лісу над беріг і сім качок злітають вгору — якийсь час затримуються в леті, бо це серед лісу — стріл і два качури гупають на сніг — маю дублета та винагороду за попереднє!

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ У 1966 РОЦІ

17 — 19-та конвенція українських американських ветеранів. Головний командант — Євген Сеґаш.

18 — Делеґатський з'їзд Української Медично-Харитативної Служби в Мюнхені. Голова — проф. д-р Я. Гинилевич.

— Цілоденні наради Ради Директорів УККА в Ню Йорку, схвалення декларації і програми 9-го Конґресу американських українців.

— 9-тий З'їзд Об'єднання Українців Революційно-Демократичних переконань (ОУРДП). Голова — Ю. Нагірний.

— Загальні збори Об'єднаного Комітету американсько-українських організацій м. Ню Йорку, Голова — мґр. Роман Гуглевич.

— О. Петро Смик, почесний радник консисторії, сеньйор українських духовників, помер на 83-му році життя.

18-19 — З'їзд Товариства Українських Інженерів Америки в Ґлен Спею, Н. Й.

інших місцях в ЗДА й Ка-

19 — Треті Загальні Збори Комітету Пам'ятника Шевченкові у Ню Йорку. Рішення — продовжувати діяльність.

— 15-тисячна маніфестація у Торонті у честь перших українських поселенців у Канаді.

25 — Інженер Корній Ніщеменко, кол. доцент Подєбрадської Академії, помер у Дітройті на 73-му році.

25-26 — 8-ий Конґрес Союзу Українських Студентських Т-в Америки (СУСТА) у Нюарку, Н. Дж. Голова — Богдан Сацюк.

26 — 5-ті Загальні Збори НТШ в Европі, в Сарселі у Франції. Голова — професор В. Кубійович.

30 — Відзначування Організаціями Українського Визвольного Фронту 25-их роковин Акту 30 червня 1941 року. — Політичний бенкет у Вашинґтоні.

— Представництво ВО УНРади створило Ініціятивний комітет для відзначення 50-х роковин української державности.

30 — 20-ий З'їзд Об'єднання Українських Євангельських Церков у Філядельфії.

∴

У червні появився 21-ий зошит гаслової Енциклопедії Українознавства у Сарселі, Франції, частинно з буквою „Н". — Поява друком 7-го тому монографії д-ра Матвія Стахова „Україна в добі Директорії УНР". — Поява 377-сторінкового „Каталогу видань УАН в Києві 198-1930" проф. Дмитра Штогрина з Іллинойського університету, Шикаґо.

ЛИПЕНЬ

1 — Приїзд Олега Штуля-Ждановича, голови ПУН-у, з Парижу на кількатижневий побут в Канаді й ЗДА, з публічними доповідями та вужчими нарадами.

2 — Засідання Президії Ради Гетьманського Руху. — Відкриття малярської виставки Едварда Козака в Гантері, Н. Й.

3 — Зустріч колишніх в'язнів Берези Картузької на Союзівці.

4 — Д-р Франц Свістель, кол. старшина й кол. політичний в'язень, кол. секретар УНДО у Львові, помер у Сиракузах, Н. Й., на 79-му році.

6 — Перше засідання новообраного Екзекутивного Комітету УНСоюзу з уконституюванням та розподілом праці.

7 — Самоліквідація Союзу Українських Національних Демократів (СУНД) під головуванням д-ра К. Паньківського, організації, зачартерованої в стейті Н. Й.

9 — Дмитро Соловей, економіст-статистик, помер, у Ст. Полі, Мінн., на 78-му році.

11 — Загальні Збори Т-ва Українських Бібліотекарів Америки (ТУБА) в Ню Йорку. Голова — д-р Роман Верес.

12 — Наталена Королева, видатна українська письменниця, померла у Празі, ЧСР, на 78-му році.

14 — Михайло Бриґідер, кол. голова Братства кол. Вояків І УД УНА, кол. сотник Дивізії, помер у Торонто, Канада, на 58-му році.

— Лев Чубатий, кол. старшина УСС, кол. адміністратор концерну „Українська Преса" І. Тиктора у Львові, помер у Філядельфії на 71-му році.

17 — Зустріч українців Америки й Канади, влаштована заходами Організацій Визвольного Фронту у Боффало, Н. Й. з участю 7.000 осіб.

— Маніфестація в Едмонтоні з нагоди 75-річчя поселення українців в Канаді.

17-23 — Тиждень Поневолених Націй у ЗДА. — Активна участь українців в маніфестаціях у різних містах і стейтах, — маніфестація на Союзівці, на оселі в Лігайтоні і інших місцях.

22 — О. прот. Тома Ковалишин, голова Президії Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, помер у Вінніпеґу на 52-му році.

31 — Інж. Нестор Горасцький, член Т-ва Українських Інженерів Америки, помер у Філядельфії на 43-му році.

∴

У липні появився 3-ій том „Українських народних мелодій" д-ра З. Лиська. — Консисторія Української Православної Церкви в ЗДА видала у Савт Бавнд Бруку Святе Євангеліє, передрук з канадійського видання 1948 р. — Впродовж липня відбувались табори для молоді — ПЛАСТ'у на „Вовчій Тропі" в Іст Четгемі, Н. Й., СУМА в Еленвіллі, Н. Й., — МУН'у в Лігайтоні, Па. — ОДУМ'у в Акоррі Н. Й., на Союзівці, біля Шикаґа й наді.

СЕРПЕНЬ

1 — Звернення голови Виконавчого К-ту УНРади Миколи Лівицького до президента Франції Шарля де Ґолля у зв'язку з його подорожжю до ССCР.

6 — Д-р Леонід Соневицький, історик, співробітник англомовної Енциклопедії, помер у Ню Йорку на 44-му році.

9 — Союз Українців в Австрії відзначив 80-ліття основноположника Пласту д-ра О. Тисовського.

— О. Василь Ґумовський, кол. член УПА, кол. священик у Джерзі Ситі, Н. Дж., помер у Вюрцбурґу в Німеччині на 62-му році.

— Святослав („Свєнтик") Левицький, кол. член Українського Леґіону в 1941 р., кол. член УПА і І УД, помер у Шикаґо на 50-му році.

13-28 — „Стежки Культури" — вишкільні курси на пластовій оселі „Вовча Тропа" в Іст Четгемі, Н.Й.

16 — Теодор Маль-Малюта, кол. сотник Армії У.Н.Р. помер у Сомерсеті, Н. Дж., на 73-му році.

20-1 — вересня — Активна участь делеґатів Союзу Українських Студентських Т-в Америки (СУСТА) на конґресі Національної Асоціяції Студентів Америки в Урбані, Ілл.

25 — У греко-православній церкві на Бронксі, в Ню Йорку, знайдено ікону Антонія Печерського, власність о. Агапія Гончаренка.

25-28 — 28-ма конвенція Ліґи Українських Католиків у Філядельфії. Голова — Степан Поступак.

27 — Конференція представників Фонду Катедри Українознавства в Лорейні, Огайо.

27-28 — Редакційна Підкомісія Комітету для скликання Світового Конґресу Вільних Українців схвалила проєкти маніфестів і резолюцій у Гемілтоні, Канада.

28 — Відзначення у Римі 50-ліття священства Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого.

∴

Поява в серпні 230-сторінкового журналу „Благовісник Верховного Архиєпископа" у Римі. — В Новому Ульмі, в Німеччині видано 330-сторінковий роман Івана Багряного „Людина біжить над прірвою". — Поява в Ню Йорку 17-го випуску Суспільно-Політичної Бібліотеки „Прологу" п. н. „Іван Франко про соціялізм і марксизм" з вступною статтею та примітками ред. Б. Кравцева.

ВЕРЕСЕНЬ

2-5 — 33-тя конвенція Ліґи Української Молоді Північної Америки в Дітройті. Голова — Роберт В, Гузар з Рочестеру.

3-4 — Спільний З'їзд Об'єднання кол. Вояків УПА в ЗДА й Канади у Торонто. — Голова — О. Герега. — Загальний З'їзд Союзу Гетьманців-Державників Канади в Торонто. — Голова — Григорій Стадник.

— 16-ий З'їзд ОДУМ'у на власній оселі в Акорді, Н. Й. Голова — Віктор Корсунь.

3-5 — 15-ий Всеамериканський маніфестаційний здвиг СУМА в Еленвіллі, Н. Й., 1.585 уніформованих членів і 7.000 гостей.

— З'їзд кол. дивізійників і наради Крайової Управи Братства кол. вояків І УД УНА в Дітройті на оселі „Діброва".

— 28-ий З'їзд Організації Державного Відродження України (ОДВУ) в Лігайтоні, Па., з участю голови ПУН'у Олега Штуля-Ждановича. Голова — проф. Богдан Гнатюк.

— 22-ий З'їзд Українського Золотого Хреста на оселі ОДВУ в Лігайтоні. Голова — Марія Квітковська.

8 — Наради Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу в справі придбання нового репрезентаційного дому УНСоюзу у зв'язку з перебудовою Джерзі Ситі.

9-10 — 15-та Наукова конференція НТШ Канади в Торонто.

10 — Загальні Збори Спілки Українських Журналістів Америки (СУЖА) в Ню Йорку. Голова — ред. Іван Кедрин-Рудницький.

— Студійна конференція „Обнови" в колеґії св. Павла на кемпусі Манітобського університету у Вінніпеґу.

10-11 — 6-та „Зустріч лемків" з нагоди 30-річчя Організації Оборони Лемківщини, в Ґлен Спеї, Н. Й.

— „День української молоді" у Вінніпеґу, влаштований заходами українських студентів Манітобського університету.

11 — Посвячення православної катедри Митрополитом Іоаном Теодоровичем у Філядельфії, — 1.000 вірних.

12-19 — Вписи на виклади і семінари української мови й літератури у Манітобському університеті в Вінніпеґу.

14 — Володимир Радзикевич, літературознавець, педагог і письменник, помер на 80-му році життя у Клівленді на третій день після відзначення свого ювілею.

(Продовження буде)

Філядельфія, Па.

ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ

Листопадова Академія

5-го листопада відбулася у Філядельфії Листопадова Академія в просторій залі Б. Френлін Гай Скул.

За старанням місцевого Відділу ОБВУА очолили Академію місцеві комбатантські організації під протекторатом місцевого Відділу УККА.

З вдоволенням можемо замітити, що цьогорічна Академія належала до найбільш удатних з-поміж подібних імпрез у нас. Програма не була довга, зате інтересна. Тривала півтора години.

Хвилинка ожидання і на сцені появився голова місцевого Відділу ОБВУА професор Микола Алексевич, який виголосив привіт та візвав присутніх постанням з місць ушанувати тих, що свої голови зложили в обороні Львова та за державну незалежність об'єднаної України. На сцені появився молодий сурмач, та відограв апель в честь поляглих в боротьбі за волю України.

Промова о. митрата Степана Біляка була збудована на основі, що коли б наш нарід не був вихований цілі десятиліття в соборницькому і самостійницькому дусі, та в пошані до традиції наших давніших визвольних дій, то було б річчю не можливою щоб хтонебудь міг зважитися на такий смілий крок, як зайняття нашими військами спольщеного Львова, вночі першого листопада 1918 р.

Пані Евфрозина Бережна по-мистецьки оформила рецитацію-монтаж учнів вищих кляс Школи Українознавства Т-ва „Рідна Школа." Уставлена молодь на сцені в формі кута, зверненого вершком до задної стіни сцени, виголосила збірну деклямацію. Виконання викликало гарне враження. Особливо маленька Ірка Дмитренко ясно і щиро виголошувала свої частини, що впровадила в захоплення всіх присутніх.

Того вечора ми мали нагоду знову почути нашого лавреата 3-го конкурсу ім. Чайковського, Миколу Чумаченка, молодого українця, сина українських батьків емігрантів з України, який довершує свої музичні студії у Філядельфії. Він, вже сьогодні, належить до наших найвизначніщих молодих талановитих музиків. Під час Академії він виконав по-мистецьки дві композиції: Гайворонського „Пісня без слів" та Паґаніні „Іпальпіті". Публіка щиро була захоплена виконанням зокрема композиції Гайворонського. Чумаченко, який уже став улюбленцем нащої музичної громади, був винагороджуваний щирими і довготриваючими оплесками.

Фортепіянову партію вела пані Роксоляна Гарасимович, акомпаніяторка хору „Кобзар". Прецизійність її фортепіянового супроводу виявилася, особливо, при згаданих композиціях А. Рудницького.

Свято покінчилося відспіванням національного гимну.

Д-р М. Рибак

Шикаґо, Іллиной

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

Українська Громада відзначила Листопадовий Чин імпрезами, організованими школами Українознавства, організаціями молоді та загальною Академією для всього громадянства.

29 жовтня на площі св. о. Миколая відбувся Апель шкільної молоді Школи Українознавства Учительської Громади при співучасті понад 600 дітей цієї Школи, учительського збору та батьків і пароха Катедри св. о. Миколая — о. монс. П. Леськова. Апелем проводив директор Школи Українознавства проф. А. Антонович. Організація Апелю для шкільної молоді відбувається від декількох років і має велике національно-виховне значення для доростаючих поколінь.

30-го жовтня в год. 4.30 по пол. відправлено в Катедрі св. о. Миколая молебен на інтенцію українського народу та Панахиду за померлих учасників Листопадового Чину. Співав Мішаний Хор „Славута". Ветерани Українвизвольних змагань різних формацій взяли участь зі своїми прапорами.

Після церковних відправ відбулася Листопадова Академія в авдиторії Школи Шопена. Після відіграння українського й американського гимнів Духовою Оркестрою Осередку СУМА ім. Павлушкова під проводом диригента М. Ґоліяна, Академію відкрив представник Ліґи А.У.П., Відділу УККА, мец. В. Ничай, з'ясовуючи історичне значення Листопада для нас і майбутніх поколінь, та передав слово п. Володимирові Гірнякові, кол. старшині УСС-ів та безпосередньому учасникові боїв 1-го Листопада за Львів. Промовець, тепер головний обласний організатор УНСоюзу, поділився з приявними своїми спогадами з того історичного часу та змалював героїзм творців 1-го Листопада.

Після промов відбулася мистецька частина Свята, в якій виступала Леся Дяків, учениця Школи Українознавства, яка деклямувала вірш „Листопад" з повним успіхом. В дальшій програмі виступали зі сольовими точками і дуетом наші відомі солісти-співаки, Ія і Любо Мацюки, які відспівали низку пісень, переважно зі стрілецькою тематикою. Акомпаніював проф. В. Шуть.

Учні Школи Українознавства Учит. Громади виступили зі збірною деклямацією „Не хиляйте вниз прапори", підготовленою учителькою пані Т. Чушак.

Милою несподіванкою був виступ Хору Юного СУМА ім. Павлушкова, який проспівав вдало дві пісні під управою проф. Василя Дзуля. Диригент зумів у короткому часі зорганізувати цей хор і підготовити його до виступу. На тлі Хору Марійка Слободян зі знаменитою як на її вік експресією, по мистецьки продеклямувала вірш „У мене був рідний край", чим викликала бурю оплесків.

На закінчення цієї вдатної імпрези Духова Оркестра СУМА ім. Павлушкова відіграла низку маршів.

На залі під час перерви переведено збірку на українських інвалідів, яку в цілості передано на Дар Українському Воєнному Інвалідові, що ним управляє Суспільна Опіка Комбатантів у Філядельфії.

Програма цього традиційного Свята була вдало зложена. В ній брали активну участь різні українські покоління, від учасників 1-го Листопада до наймолодшого покоління. Авдиторія Шопена була в цілості заповнена публікою.

Тогож дня відбулися також Листопадові Свята на Далекому і Середньому Півдні Шикаґо, організовані Осередками СУМА і ООЧСУ. Також Осередок СУМА, ім. Павлушкова уладив наступ. неділі, 6-го листопада Листопадове Свято для членства.

І. М.

РОЗГОРТАЄТЬСЯ ТРИРІЧНА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

мальну, номінальну оплату. Також діти членів до двох років та вояки на службі поза Америкою можуть провести свій відпочинок на Союзівці безплатно. Ледви чи є інша не тільки українська установа, яка давала б стільки користей своїм членам за їхну невеличку вкладку, плачену за своє життьове забезпечення.

Як в минулому, так й тепер УНСоюз найбільше дбає про молодь. Вкладки за забезпечення молоді є найдешевші на асекураційному ринку, а окрема духова опіка над ростом молоді є відома нашому громадянству. Не треба, напр., згадувати про видавання дитячого журналу „Веселка", яка недавно розпочала появлятися окремо в двох мовах. Вибагливе влаштування Союзівки з тенісовими кортами, великим плавацьким басейном, лещетарським з'їздом, санкуванням, совганкою й в часі літа з многолюдними культурними імпрезами та танцями (передовсім) молоді під зоряним небом — це все дар УНСоюзу для своєї молоді. До цієї окремої уваги УНСоюзу до молоді належить і недавна постанова, що знімки всіх молодих членів до 15 року життя, приєднаних до УНСоюзу в цім році, будуть поміщені в „Свободі". Треба вірити, що батьки подбають про це, щоб їх діти якнайскоріше знайшлися в чесному товаристві української молоді, що його гуртує і ним піклується Український Народний Союз, який під цю пору є найбільшою організацією української молоді у вільному світі, гуртуючи в своїх рядах понад 25,000 молодих членів.

На чужій роботі

В минулому 1966 році, — пише завідувач відділу студентської молоді московського комсомолу в „Молоді України" з 23 листопада, — студенти склали новий іспит.

Що ж це за новий іспит, зокрема для українських студентів?

Цілина та „важкі" райони, — каже він. — Найбільши іспитом був Казахстан, тамтешні цілинні землі. Загін „Енергія", складений з десятків тисяч українських студентів „обживав" нафтові райони Тюменського краю; українські студенти відбудовували Ташкент, працювали на далекому Сході, в степах Калмикії, на дні майбутнього Красноярського моря, в лісах Карелії.

Робітний день, виявляється, тривав не менше, як дванадцять годин. Таку роботу студентів комсомольський підганяйло називає „процесом самоутвердження", де, каже він, молодь відкриває себе, а партія бачить їхні якості та відданість.

КОНҐОЛІЙСЬКИЙ УРЯД СКОНФІСКУВАВ, чи пак націоналізував найбагатшу бельгійську компанію „Юніон Мінієр дю Катанґа" — копальні міді й інших металів в конґолійській провінції Катанзі. Конґолійський уряд вимагав, щоб централю тієї компанії перенести до столиці Конґа з Брюсселю, але бельгійці відмовились.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ
Українського Народного Союзу

П'ЯТНИЦЯ, 13-го СІЧНЯ 1967 р.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. — Збори Т-ва Запорозька Січ, Відділ 155, о год. 7-ій веч. в приміщенні УНДому при 760 Стейт вул. — М. Фединишин, секр.

НЮАРК - ІРВІНГТОН, Н.Дж. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 371, о год. 7ій веч в УНДомі, 140 Проспект Евню, Ірвінгтон, Н.Дж. Прохається Членів прибути на збори і вирівняти залеглі вкладки. — мгр. І. Оверко, предс.; Ю. Варанюк, фін. секр.; Марія Ґерус, касир.

НЕДІЛЯ, 15-го СІЧНЯ 1967 р.

ДІТРОЙТ, Міш. — Місячні збори Б-тва св. Ів. Хрестителя, Відд. 292, о год. 1:30 по пол. в УНДомі. — В. Терлецький, голова; О. Рудницький, секр.

МЕНВІЛ, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 349, о год. 2-ій по пол. в домі п. Михайла Габера. На порядку нарад: Звіт урядників і Контр. Комісії за 1966 рік, та вибір Управи на 1967 р. Проситься всіх Членів прибути на збори. — Михайло Захарко, секр.

РОЧЕСТЕР, Н.Й. — Збори Сестрицтва Пресв. Богородиці, Відд. 36, о год. 2-ій по пол. в приміщенні, де звичайно. На порядку нарад звіт Контрольної Комісії за останніх 6 місяців. На 1967 рік вибрано Управу в такому складі: Марія Філяс — предс.; Катерина Шурґот — заст. предс.; Софія Гунька — секретарка; Марія Ходак — заступниця секр.; Катерина Ярославська — касирка; Марія Якимів — заст. Прапорщиці: Анна Максимців і Зіня Андрусів. Контр. Комісія: Анна Рак, Меланія Лані, Параня Демяніо. Опікунки хворих: Ксеня Лялька. — За Уряд: М. Філяс, пред., К. Ярославська, касир, С. Гунька, секр.

ГЕРКІМЕР, Н.Й. — Річні Загальні Збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 192, о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 231 Кінґ вул. На порядку нарад: Звіт Управи, звіт Делеґата на 26-ту Конвенцію УНС, вибір Управи на 1967 рік та дискусія про діяльність Відділу. Також буде видача родинників найстаршим членам: п. О. Ангел, п-ні К. Бундик, п. М. Бундик. Проситься Членів численно прибути на означений час. — М Кривка, предс.; Яр. Санишин, секр.

СУБОТА, 21-го СІЧНЯ 1967 р.

НЮАРК, Н. Дж. — Збори Т-ва ім. М. Грушевського, Відд. 219 в год. 7-8 при 675 South 19th Street. На порядку нарад: вибір Управи на 1967 рік. Проситься усіх Членів прибути і вплатити залеглі вкладки. — Марія Т. Юров, секр.

МІЛВОКІ, Віс. — Річні Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 103, о год. 7-ій веч. в церковній залі при So. 11th & W. Washington Sts. На порядку нарад: Звіт Управи за 1966 рік, вибір Управи на 1967 р., як теж 50-літнього ювілею Відділу, який припадає на цей рік. Проситься Членів про чисельну участь. — Управа.

НЕДІЛЯ, 22-го СІЧНЯ 1967 р.

РОЧЕСТЕР, Н.Й. — Річні Збори Б-тва св. Йосафата, Відд. 217, о год. 2-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі при 292 Гадсон Евню. На порядку нарад: Звіти фінансовий і Контр. Комісії та заприсяження нововибраних урядників на 1967 рік, а саме: К. Шевчук —предсідник; В. Велитович — заст. предс.; Ф. Голод — фін. секретар; Т. Кубарич — заст.; С. Мартинюк — касир; Ів. Ярославський — заст.; В. Колданський — рек. секретар; Мих. Яремчук — заст. Контр. Комісія: Роман Пристай, Ів. Теребушка, Вас. Дорофей. Опікуни хворих: п-ні Николайко, В. Шевчук, М. Гнатів. Прапороносці: В. Пригода і Антін Росоловський. Просимо усіх Членів прибути на час. — В. Колданський, секр.

МАГОНОЙ СИТІ, Па. — Т-во Запорозька Січ, Відд. 305, відбуло свої Річні Збори 18 грудня 1966 р. По звіті секретаря за 1966 рік, вибрано нову Управу на 1967 рік в такому складі: Никола Батіг — предсідник; Михаїл Тихоневич — касир, і Михаїл Гентош — секретар.

НЮАРК - ІРВІНГТОН, Н.Дж. На річних зборах Т-ва Запорозька Січ, Відд. 371, які відбулися в УНДомі в Ірвінґтоні 16-го грудня 1966 р., вибрано Управу на рік 1967, а то: мґр. Іван Оверко — предсідник; п-ні Ірина Заболоцька — заст. предсідника; Ю. Варанюк — фін. секретар; п-ні Марія Герусова — касир. Контрольна Комісія: Іван Тарнавський — голова; п-ні Людмила Музика, І. Стефуришин — члени.

ТОЛІДО, Огайо. — Б-тво св. о. Николая, Відд. 167 повідомляє своїх Членів, що на Річних Зборах вибрано Управу на 1967 рік в такому складі: Михайло Закорчений — предсідник; М. Космина — заст. предс.; Іван Вельґан — фін. секретар-касир; М. Закорчений — заст.; В. Гавриляк — рек. секретар; М. Закорчений — заст.; Контроля хворих: М. Космина, д-р Гнатчук. Контрольна Комісія: Т. Василинюк, С. Гавриляк. Збори Відділу відбуватимуться що три місяці, в другу неділю по першім, в залі св. Михаїла, 2824 Лаґриндж вул. — М. Закорчений, предс., Ів. Вельґан, секретар, касир.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

РОЗАЛІЯ ЧАЙКОВСЬКА (Гучко), членкиня 100 Відд. в Ґері, Інд., померла 14-го грудня 1966 р. на 76-му році життя. Покійна походила з Корманичі, пов. Перемишль, Зах. Україна. Полишила у смутку 4 дочки і сина. Дві доньки в Україні. Похорон відбувся 19-го грудня 1966 р. на цвинтарі Ridgelown.
Вічна Їй Пам'ять!
А. Цебак, секр.

АННА ЗІНЮК, членкиня Т-ва „Мир" 324 Відд., померла по довгій хворобі 11-го грудня 1966 р. Покійна нар. 18-го серпня 1892 р. в Товмачі, пов. Коломия, Україна, проживши 74 роки. По батькові називалася Загарчук. Була примірною членкинею. Похорон відбувся 14 грудня 1966 р. на цвинтарі Овкленд. Залишила в смутку чоловіка, зятя з дочкою Марією, 2 синів Івана і Федора з дружинами і 4 внуків.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Струк, секр.

МИХАЙЛО ЧУБАТИЙ, член 220 Відд. УНС в Шикаґо, Ілл., помер 29 жовтня 1966 року на 82-му році життя, а Дружина Покійного Ева померла другого дня, 30 жовтня 1966 р. Спільний похорон відбувся 2-го листопада 1966 р. Покійні походили з Озерини, пов. Товмач, Зах. Україна. Полишив в смутку 2 дочки Анну Никоза, Марію Червоняк і сина Івана. До УНС вступили 1922 року та були довголітніми членами 100 Відд. в Ґарі, Інд., де вложили багато праці для розвитку УНСоюзу. Сім років тому перейшли до 220 Відділу в Шикаґо, Ілл.
Вічна Їм Пам'ять!
А. Цебак

ПЕТРО ТОМАШІВСЬКИЙ, Член Б-ва св. о. Николая 106 Відд. УНС в Шикаґо, Ілл., помер 13 грудня 1966 р. на 70-му році життя. Народився Покійний в с. Купновичі, пов. Рудки, Зах. Україна. До ЗДА прибув 30. 8. 1949 р., а до УНС вступив 30. 11. 1949 р. Покійний був тихої вдачі, але був щирий український патріот та був жертвенний на українські народні цілі. Був добрим, побожним членом парохії церкви св. Йосафата на Кемберлінґ вул. в Шикаґо, Ілл. Полишив у смутку дружину Павлину, сина Богдана, дочку зам. за Дишкант і 2 внуків. Похорон відбувся 16 грудня 1966 р. з похоронного заведення до церкви св. Йосафата, а відтак на Вічний Спочинок на цвинтар св. о. Николая, Ґіґґінс Ровд і Десплейн Рівер, при участи родини, приятелів і знайомих та членів 106-го Відд. УНС. Покійний був членом 194 Відд. в Ню Йорку від 30. 11 1949 р., до 106 Відд. перейшов 25. 10. 1964 р. в Шикаґо, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Дацьків, секр.

ДАНИЛО МОТУЗ, довголітній член 133 Відд. УНС в Нюарку, Н. Дж., помер по короткій недузі дня 16-го вересня 1966 р. Покійний народився 1894 року в с. Базар, повіт Чортків, Зах. Україна. До ЗДА прибув молодим хлопцем. Залишив у смутку дружину Христину, замужню доньку М. Чап, сина Івана і сім внуків.
Вічна Йому Пам'ять!
Анна Дубас, секр.

АДАМ ЛЕСНЯК, довголітній член 133 Відд. УНС в Нюарку, помер 25-го грудня 1966 року на 72-му році життя. До ЗДА прибув 1908 року. Походив з Лемківщини Зах. Україна. Залишив у смутку дружину Юлію, доньку Іванну і двоє внуків.
Анна Дубас, секр.
Вічна Йому Пам'ять!

МИКИТА КРИКЛИВИЙ, один з найстарших членів Відділу 323 в Канзас Ситі, Мізурі, помер 28 листопада 1966 року. Після приїзду до Америки Покійний замешкав у Канзас Ситі, де став членом 323-го Відділу у 1912 році. Залишив у смутку три дочки, сина, який є у В'єтнамі, троє внуків і чотири правнуки. Похований на католицькім цвинтарі Мавнт Олівет в Канзас Ситі, Мізурі.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

ПАВЛІНА АЛЛІСОН (ЛЯШЕВИЧ), членка 230 Відд. УНС в Янґставні, Огайо, померла 3-го грудня 1966 року. Покійна народилася 22-го жовтня 1895 року в с. Кумишичі, пов. Перемишль, Зах. Україна. Залишила в смутку доньку Лілліну, брата Петра Венґрен. Похорон відбувся 6-го грудня 1966 р. при участі родини і членів Відділу на цвинтарі Лейк Парк Семетери.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

СТЕФАН ТРІСКА, довголітній член Т-ва ім. Ів. Франка, 93 Відд. УНС в Сентрал Фолс, Род Айленд, помер 7-го грудня 1966 р. Похорон відбувся 10-го грудня 1966 р. при участі членів Відділу та приятелів на український цвинтар у Валі Фолс, Р. Ай. Покійний залишив у смутку сина Стефана, дочку Анну, зятя Стефана та внуків Галайко.
Вічна Йому Пам'ять!

ОЛЕНА ДУРБАК, членка Т-ва ім. Т. Шевченка 484 Відд. УНСоюзу в Ютіка, Н.Й., відійшла у вічність 13-го грудня 1966 р. Покійна народилася в селі Медведівці, пов. Бучач в родині Винницьких. Залишила у глибокому смутку дочку Олену і зятя Льва Кокодинських в Ютиці, сина Івана в Трой, Н.Й., дві дочки в Україні, внуки й правнуки. Похорон відбувся 17-го грудня 1966 р. при участи родини й приятелів з укр. кат. церкви св. Володимира, якої основоположником був сл. п. о. кан. Савин Дурбак — чоловік Покійної. Тлінні останки сл. п. Олени похоронено на цвинтарі парафії св. Володимира в Ютиці, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Вол. Запаранюк, секр.

МАРІЯ КОЦ, довголітня членка Т-ва Запорозька Січ, Відділ 353 УНС в Ню Бронсвіку, Н. Дж., померла 18-го грудня 1966 р. на 69-му році життя. Покійна походила зі с. Черче, пов. Рогатин, Захід. Україна. Залишила у смутку мужа Пипила, сина Романа і дочку Катерину та чотирьох внуків. Похорон відбувся 20-го грудня з укр. кат. церкви св. Марії в Ню Бронсвіку, Н. Дж. при участи родини, членів Т-ва та знайомих на цвинтар св. Петра в Ню Бронсвіку, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Н. Василюк, секр.

ТАРЗАН, ч. 5743. Еспанський моряк в джунґлях...

Хуан Торрес продовжував свою історію про еспанського моряка. — Коли він втік від індіян...

— Самотній і без зброї, він почав фантастичну подорож до Еспанії...

— Три роки він пережив небезпеки джунґлів... Але трагічні переживання знищили його здоров'я.